

PROSINEC 2016

ZPRAVODAJ

Městské knihovny v Přerově

příspěvkové organizace

ÚVODNÍK

Vážení čtenáři, uživatelé a návštěvníci Městské knihovny v Přerově,

rok uplynul jako voda a opět se blíží čas vánočních svátků. I když tomu atmosféra předvánočního shonu zatím příliš nenasvědčuje, už brzy si budeme moci vychutnat dobu klidu, pohody a štěstí, když se sejdeme v kruhu svých nejbližších, abychom s nimi strávili nejenom samotný Štědrý den, ale i následujících několik dnů před novým rokem. Zcela jistě budeme hodnotit, zdali se nám uplynulý rok vydařil, jestli byl úspěšný, nebo ne. Důležité však je, abychom i nadále zůstali stát pevnými nohama na zemi a nepodlehli chvilkovým náladám nebo drobným neúspěchům a vždy šli svému štěstí a úspěchu vstříc.

Jako poděkování za projevovanou přízeň jsme si pro vás přichystali drobné dárky, na které se můžete těšit od nového roku. Již na začátku ledna zahájíme vydávání tzv. Rodinných registrací, jejichž podstatou je, že ke každému hlavnímu průkazu může být vystaveno až 5 podřízených čtenářských průkazů pro ostatní členy rodiny. Rodinná registrace bude stát 150 Kč na rok a podmínkou pro získání bezplatných průkazů bude stejná adresa bydliště, jakou má majitel hlavního průkazu. Každý vydaný bezplatný průkaz bude mít navíc stejnou dobu platnosti jako průkaz hlavní. No řekněte, není to senzací? Ale pozor, každý si sám hlídá své výpůjčky a případně upomínky!

Pro všechny čtenáře a knihomoly jsou na všech pracovištích k dispozici nové originální záložky do knih. Nezapomeňte si je proto odnést spolu s vypůjčenými tituly, abyste už nikdy nemuseli zakládat stránky v rozečtené knize kolečkem salámu nebo kartáčkem na zuby. V průběhu I. pololetí nového roku začneme rovněž vydávat nové identifikační karty (čtenářské průkazy) se stejným motivem, jaký nesou naše nové záložky. Až vám je tedy vyměníme za ty staré, nezapomeňte se pochlubit svým kamarádům a známým.

Samozřejmostí také je, že i v následujícím roce pro vás budeme mít připraveny zajímavé akce, besedy a přednášky na nejrůznější témata nebo vzdělávací kurzy a pro děti např. oblíbené tvořivé dílny. K tomu, abyste byli neustále v obraze, stačí číst náš zpravodaj a pravidelně sledovat naše www stránky nebo knihovní Facebook.

A ještě jedna připomínka na konec! Nezapomeňte, že pod vánočním stromečkem by rozhodně neměla chybět alespoň jedna kniha, kterou potěšíte své nejbližší. A pokud jim ke knize přidáte i náš vánoční dárkový poukaz na registraci do knihovny nebo k prodloužení registrace stávající, uvidíte, že se radost zdvojnásobí. Být naším uživatelem a čtenářem se zkrátka vyplatí!

Krásné Vánoce a mnoho štěstí v novém roce vám přeje celý realizační tým pracovníků Městské knihovny v Přerově.

Ing. Pavel Cimbálník
ředitel Městské knihovny v Přerově

PŘEHLED AKCÍ

AKCE PRO DĚTI

1., 8., 15., 22., 29. 12. XBOX

Oblíbená herní konzole s množstvím zábavných sportovních aktivit. **Půjčovna pro děti, Palackého ulice č. p. 1, od 14.00 do 16.00 hod.**

6. 12. ČERTOVSKE TVOŘIVÉ DÍLNY

Tradiční kreativně strávené odpoledne v knihovně na téma Čertovské tvoření. **Půjčovna pro děti, Palackého ulice č. p. 1, od 14.00 hod.**

6. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Kreativně strávené odpoledne v knihovně na téma Andělíčky na stromeček. **Pobočka Trávník 30, od 14.00 hod.**

8., 22. 12. KLUB HRÁČŮ

Čtvrteční odpoledne plné deskových her, kvízů a soutěží. **Půjčovna pro děti, Palackého ulice č. p. 1, od 14.00 do 16.00 hod.**

8. 12. MÁME RÁDI ZVÍŘÁTKA

Veselé malování domácích zvířat s přerovským kreslířem, malířem a básníkem Lubomírem Dostálem. **Půjčovna pro děti, Palackého ulice č. p. 1, od 15.00 do 16.30 hod.**

10. 12. ZDOBENÍ VÁNOČNÍCH PERNÍČKŮ

Sobotní dopoledne v knihovně plné zdobení vánočních perníčků. **Pobočka Předmostí, Hranická 93/14 (stará škola), od 9.00 do 12.00 hod.**

13. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Kreativně strávené odpoledne v knihovně na téma Výroba a zdobení vánočního stromečku. **Pobočka Velká Dílážka 44, od 13.30 hod.**

20. 12. ANDĚLSKÉ TVOŘIVÉ DÍLNY

Tradiční kreativně strávené odpoledne v knihovně na téma Andělské tvoření (výroba vánočních přání a andílků). **Půjčovna pro děti, Palackého ulice č. p. 1, od 14.00 hod.**

AKCE PRO DOSPĚLÉ

1. 12. PRODEJ VYŘAZENÝCH KNIH A ČASOPISŮ

Prodej zastaralých a opotřebovaných knih a časopisů za symbolické ceny. **Suterén Městské knihovny v Přerově (boční vchod od Žerotínova nám.), od 8.00 do 17.00 hod.**

6. 12. VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

Poslední videopřednáška zimního semestru VU3V (určeno jen pro již přihlášené účastníky). **Učebna Městské knihovny v Přerově (boční vchod od Žerotínova nám.), od 10.00 do 12.00 a od 13.00 do 15.00 hod.**

6. 12. OBJEV SVŮJ KLÍČ

Prožitkové setkání s Alenou Řehořovou - 3. část s názvem "Vlastní hodnota" (jen pro již přihlášené účastníky). **Učebna Městské knihovny v Přerově** (boční vchod od Žerotínova nám.), **od 16.00 hod.**

8. 12. BARVY PRO NÁŠ ŽIVOT

Přednáška o staré čínské praktice feng-šuej Mileny Moudré. **Učebna Městské knihovny v Přerově** (boční vchod od Žerotínova nám.), **od 17.00 hod.**

13. 12. POUŽÍVÁME TABLET

Lekce Ing. Pavla Cimbálníka doplněná o praktické ukázky. **Učebna Městské knihovny v Přerově** (boční vchod od Žerotínova nám.), **od 16.00 hod.**

19. 12. KULTURNÍ AKADEMIE KNIHOVNY

Prosincové setkání aktivních seniorů na téma Wolfgang Amadeus Mozart - potlesk pro hudební podivíny. **Učebna Městské knihovny v Přerově** (boční vchod od Žerotínova nám.), **od 13.00 hod.**

AKCE V MÍSTNÍCH ČÁSTECH

1. - 31. 12. VELKÁ LUŠTITELSKÁ SOUTĚŽ

Velká prosincová luštitelská soutěž pro děti. **Knihovna v místní části Dluhonice, Náves 32, v půjčovní době knihovny**

3. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Výroba mýdel a svíček. **Knihovna v místní části Dluhonice, Náves 32, od 17.00 hod.**

8. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Vánoční andělci. **Knihovna v místní části Čekyně, Na Červenici 2/32, od 16.00 hod.**

8. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Zdobení vánoční baňky, výroba papírové tašky na vánoční dárek. **Knihovna v místní části Lýsky, U Silnice 18/44, od 16.30 hod.**

10. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Zdobení tašek, batohů a triček barvami na textil. **Knihovna v místní části Dluhonice, Náves 32, od 17.00 hod.**

12. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Ozdoby na stromček. **Knihovna v místní části Lověšice, Mírová 16/18, od 16.00 hod.**

12. 12. ČAJ O PÁTÉ

Předvánoční posezení u čaje, výstavka knih s vánoční tematikou, výměna osvědčených receptů na vánoční cukroví. **Knihovna v místní části Henčlov, Zakladatelů 69, od 17.00 hod.**

13. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Andělci ze skleniček. **Knihovna v místní části Žeravice, Na Návsi 40/100, od 16.30 hod.**

13. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Vánoční svícny a vánoční ozdoby z pomerančové kůry. **Knihovna v místní části Újezdec, Hlavní 61, od 16.30 hod.**

13. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Vánoční dekorace. **Knihovna v místní části Vinary, Vinařská 5/18, od 17.00 hod.**

15. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Enkaustika - výroba vánočního balicího papíru. **Knihovna v místní části Kozlovice, Grymovská 47, od 16.00 hod.**

20. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Dekorace na vánoční stůl. **Knihovna v místní části Újezdec, Hlavní 61, od 16.30 hod.**

22. 12. TVOŘIVÉ DÍLNY

Vánoční ozdoby. **Knihovna v místní části Kozlovice, Grymovská 47, od 16.00 hod.**

LITERÁRNÍ TÉMA MĚSÍCE

NAKLADATELSTVÍ JOTA

Nakladatelství JOTA oslavilo v roce 2015 čtvrt století své existence. Za tuto dobu stihlo vydat na 2000 titulů ve zhruba 6 milionech výtiscích. První knihou vydanou pod hlavičkou Nakladatelství Jota bylo dílo geniálního českého básníka Jakuba Demla s názvem Domů. V několika edicích vydává Jota překlady zahraničních autorů. Mnohá ocenění získávají turistické průvodce, zejména ty z britské řady Rough Guides. Velký úspěch má také edice Literatura faktu a military, v edici Cestopisy zase vychází díla nejlepších českých cestovatelů, jakými jsou např. legendy Hanzelka-Zikmund, Vladimír Plešinger, Jirka Kolbaba nebo Miroslav Náplava. Dlouhotrvající úspěch slaví Jota s knihami Američana C. D. Payna. Dětskou literaturu zastupuje např. řada knih o doktoru Proktorovi autora Joa Nesbøho. Vyberte si v prosinci některou z knih tohoto významného českého nakladatelství, mezi jehož produkci patří tituly jako DOCTOR WHO. ROJ HRŮZY (Mike Tucker), HROB MÉ SESTRY: THRILLER (Robert Dugoni), MLÁDÍ IMRVÉRE V HAJZLU ANEB GENY NEZAPŘEŠ (C. D. Payne), NEJŠTASTNĚJŠÍ DÍVKY NA SVĚTĚ (Jessica Knoll), JULIE V ČERVNU, ROMEO NA KONCI LISTOPADU (Oliver Burian), PÁD NEBES (Reinhold Messner) a mnohé další.

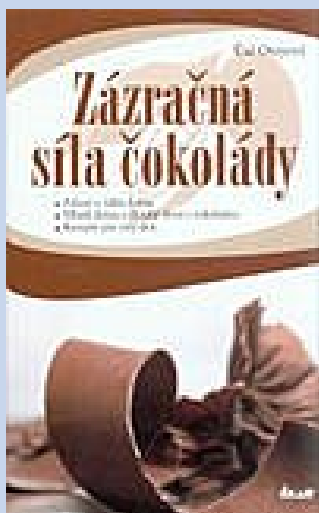
NÁŠ LITERÁRNÍ TIP Z NAKLADATELSTVÍ JOTA:

PAYNE, C. D. Mládí imrvére v hajzlu aneb Geny nezapřeš. Brno: Jota, 2016

Deník Nickova syna Nicholase. Nickie Davidson si žil svůj obyčejný poklidný život v zapadlém koutě Indiany. A nejspíš by se na tom nic nezměnilo nebýt objevu krevních skupin. Jeho (evidentně ne tak docela vlastní) otec totiž na internetu zjistil, že jeho krevní skupina + krevní skupina jeho manželky dohromady v žádném případě nedávají malého Nickieho. Následuje drsný rozchod, po kterém posadí máma Nicka do auta a frčí s ním směr Las Vegas, kde hodlá obnovit kariéru tanečnice nahoře bez. Svého synka ovšem vysadí v zanedbané čtvrti na okraji Los Angeles před domem obývaným výrazně větším množstvím švábů než lidí. Dveře bytu 22B mu otevře mrzoutský ošuntělý chlápek. A k Nickovu zděšení se z tohoto údajně „nejlepšího žongléra za posledních pět set let“ vyklube jeho pravý otec. Už je to tak, není žádný Davidson, ale Twisp. Nick Twisp. Tímto okamžikem se pro něj roztáčí kolotoč klasických twispovských dobrodružství plných průšvihů, milostných vzplanutí, rodinných intrik a nečekaných zvrátů. Zatímco se Nick postupně seznamuje s příslušníky rozsáhlého rodinného klanu, manželství se hrotí, osnují se vražedné plány a na světlo vycházejí temná tajemství. Ani v tomto dalším dílu rodinné ságy není nouze o zábavu a překvapení. Vrací se všichni oblíbení hrdinové včetně Sheeni, Trenta, Scotta, Azury, Jakea, Veevy, Umy, Tylera, „Ochechule“ a zvláštního hosta Leváka.

ČOKOLÁDA

Také se vám při slově čokoláda jako první vybaví tabulka té nejsladší chuti krásně zabalená ve zlatém obalu? A víte, že na samém počátku historie čokolády stál pohárek nápoje z kakaových bobů, který pili jen vyvolení během rituálních obřadů v prastarých civilizacích? Teprve až v roce 1847 se objevila první, avšak velmi nekvalitní a hrudkovitá tabulka čokolády v pevném stavu, a vynikající pralinky si musely na svůj vznik počkat až do roku 1913. Dnes by se snad mohlo zdát, že se čokoláda stala již běžně dostupnou záležitostí, ale i přesto ji spousta z nás nadále považuje za příjemnou tečku po dobrém obědě nebo si ji dopřává jako zaslouženou odměnu po náročné práci. Pokud tedy stejně jako my patříte mezi

milovníky této sladké pochoutky, přijďte v prosinci do knihovny a půjčte si knihy, ve kterých se o ní dozvíte spoustu zajímavých informací: ZÁZRAČNÁ SÍLA ČOKOLÁDY (Cal Orey), ČOKOLÁDA (Tobias Pehe), ČOKOLÁDA PRO ZNALCE (Chloé Doutre-Roussel), POD POKLIČKOU, ČOKOLÁDA POKRM BOHŮ (Jana Arcimovičová) atd.

Tematicky zaměřenou nabídku knih naleznete každý měsíc v půjčovně pro dospělé na Žerotínově nám. 36.

HUDEBNÍ TÉMA MĚSÍCE

260. VÝROČÍ NAROZENÍ W. A. MOZARTA

Wolfgang Amadeus Mozart (27. 1. 1756 v Salcburku – 5. 12. 1791 ve Vídni) byl rakouský skladatel, pianista a houslista, jeden z největších hudebních skladatelů všech dob. Za svůj krátký život složil na 800 skladeb - mezi nimi 41 symfonií, 21 oper, 28 klavírních a 5 houslových koncertů. Nelze ponechat bez povšimnutí, že to byly právě české země, které jako první poznaly a ocenily Mozarta jako hudebního genia, který zde v době svého tvůrčího vrcholu zaznamenal úspěch, o jakém se mu ve Vídni nejspíš nikdy ani nezdálo.

První kontakt nesmrtelného hudebního velikána s českými zeměmi však nesouvisí s Prahou, nýbrž s moravskými městy, a to Brnem a Olomoucí. Na podzim roku 1767 měl tehdy jedenáctiletý Wolfgang vystupovat u vídeňského dvora u příležitosti svatby arcivévodkyně Marie Josefy s neapolským králem. Jelikož ale ve městě propukla epidemie neštovic, rozhodli se Mozartovi odcestovat. Za nejvhodnější azyl zvolili moravskou metropoli Brno. Mozartovi odjeli z Vídně 23. října a byli přijati moravským zemským hejtmanem, hrabětem Franzem Antonem Schrattenbachem. Leopold Mozart při této příležitosti sjednal vystoupení svého syna v Brně, následně je však odložil, protože u Wolfganga rovněž propukly obávané neštovice. Rodina proto pokračovala do Olomouce, kde přijala pozvání olomouckého kapitulního děkana hraběte Leopolda Antonína Podštatského z Prusinovic (1717 – 1776), který zajistil nemocnému chlapci lékařskou péči. V Olomouci rodina pobývala v Hauenschildově paláci na Dolním náměstí č. 38. Zde také složil Mozart svou **6. symfonii F dur KV 43, nazvanou Olomoucká**. Zpět do Brna se rodina vydala 23. prosince. Přijeli na Štědrý den a ubytovali se u hraběte Schrattenbacha na dnešní Koblížné ulici. Dne 30. prosince 1767 se uskutečnil i dohodnutý koncert, na němž vystoupil Mozart i jeho sestra, a to v Divadle Reduta – tehdy nazývaném Městský dům Taverna – na Zelném trhu. Obě děti doprovázel se svým orchestrem věžních a městských hudebníků kapelník Johann Abraham Fischer, který v Brně působil v letech 1765 – 1802.

pokračování na následující straně

Prahu navštívil Mozart celkem pětkrát a pokaždé ho tamní obyvatelé přijímali mnohem srdečněji než ve Vídni. První cestu do Prahy podnikl Mozart ve svých jedenácti letech v lednu roku 1787. Byl přijat velmi vřele - na jeho počest byl pořádán ples a byl čestným hostem mnoha společenských akcí. Dne 17. ledna řídil provedení **Figarovy svatby** v Nosticově divadle. Zde byla poprvé uvedena jeho **Symfonie D dur (KV 504)**, od té doby zvaná **Pražská**. Mozart také vystoupil na dvou klavírních recitálech a koncertoval a improvizoval při mnoha dalších společenských příležitostech. Pro večerní ples u hraběte Jana

Zdroj: cs.wikipedia.org

Wolfgang Amadeus Mozart

Dona Giovanniho (KV 527). Osobně operu nastudoval se sólisty i s orchestrem. Na jeho popud přicestoval do Prahy i autor libreta, básník Lorenzo da Ponte, který se rovněž aktivně účastnil zkoušek. Premiéra Dona Giovanniho se uskutečnila 29. října a dočkala se mimořádného úspěchu. Do Mozartova odjezdu z Prahy 16. listopadu byla mnohokrát reprízována a ještě dlouho poté se velmi často hrála.

Volné chvíle svého druhého pražského pobytu trávil Mozart v úzkém kruhu svých českých přátel, především u skladatele a pedagoga Františka Xavera Duška (1731 – 1799) a jeho manželky, zpěvačky Josefíny Duškové – Hampacherové (1754 – 1824). Letní sídlo manželů Duškových, Bertramka, se stalo místem, které Mozartovi poskytovalo klid potřebný k jeho práci. Josefíně Duškové věnoval Mozart množství árií, nejznámější z nich je „**Bella mia fiamma, adio**“, kterou napsal 3. listopadu 1787. Styky s rodinou Duškovou a ostatními pražskými přáteli udržovali Mozartovi synové ještě dlouho po jeho smrti.

Mozartova třetí a čtvrtá návštěva Prahy se uskutečnila v roce 1789, kdy doprovázel knížete Lichnowského do Berlína. Cestou tam i zpět učinili dvoudenní zastávku v Praze, kde Mozart navštívil své přátele. Poslední cestu do Prahy učinil Mozart o dva roky později. V červenci roku 1791 si u něj čeští stavové objednali slavnostní operu pro oslavu korunovace císaře Leopolda II. českým králem. Mozart přijel

do Prahy v srpnu, nemocen a vyčerpán – zbývaly mu sotva tři měsíce života. Opera **La clemenza di Tito** se nedočkala výrazného úspěchu. Její premiéra 6. září v Nosticově divadle zapadla mezi množstvím slavnostních akcí, kterými byla Praha v době korunovace zahlcena. Neúspěch opery se autora výrazně nedotkl – v této době byl již těžce nemocen a svou pozornost směřoval k tvorbě **Requiemu** a k jiné operě – **Kouzelné flétně**, jejíž premiéra se měla odehrát 30. září ve Vídni. Mozart opouštěl Prahu v polovině září, aby se do města, v němž zažil největší slávu a úspěch svého dospělého věku, již nikdy nevrátil. Náklonnost k Mozartovi a obliba jeho hudby však v Praze a v českých zemích zůstala nastálo.

Pokud patříte mezi milovníky klasické hudby a navíc vás zajímají pohnuté životní osudy, pak je právě pro vás připraveno poslední setkání v rámci **Kulturní akademie knihovny** letošního roku. To bude věnováno nejen **Wolfgangu Amadeu Mozartovi**, ale i dalším výstředním hudebním velikánům jako byl třeba **Ludvig van Beethoven**, **Franz Liszt** nebo **Petr Iljič Čajkovskij**. Na setkání se dozvíte, proč mají tito velikáni klasické hudby pověst podivínů, v čem se podobaly, a naopak lišily jejich životní příběhy, nebo proč si i dnes zaslouží za svoje nestárnoucí dílo náš obrovský potlesk.

Tvorbu klasiků naleznete v hudebním oddělení nejen na CD, ale i na LP nosičích, které jsou k dispozici k poslechu v čítárně na Žerotínově nám. 36.

Kulturní akademie knihovny se uskuteční v pondělí **19. prosince 2016 od 13.00 hodin** v přednáškové místnosti Městské knihovny v Přerově, Žerotínovo nám. 36. Na setkání zveme všechny seniory ve věku 60+, kteří mají platnou registraci v Městské knihovně v Přerově.

Stanislava Puppová, hudební oddělení

KNIŽNÍ RECENZE

RELIGA

Srdce je odnepaměti celosvětovým symbolem lásky. Někdo nás může osočit, že máme srdce v kalhotách anebo z kamene, v lepším případě na dlani. Srdce na nás mrká z balíčku karet, kdejakého keramického hrníčku, talířku či rendlíku. Srdce jsou vyobrazena na rozličných kusech oděvů, ubrusů, přehozů či polštářů. A co takoví plyšová méd'ové? Ti jsou srdci doslova obsypaní. Srdce jsou zkrátka všude okolo nás, a jedno, to nejdůležitější, dokonce i v nás...

To, že naše vlastní srdce bije pravidelně a denně udělá kolem 100 000 úderů, si ani neuvědomujeme. Tedy pouze v tom případě, že je zdravé. Ale co když se porouchá - dá se vůbec vyměnit?

Zbigniew Religa byl slavný polský kardiochirurg, který dokázal nemožné - provedl první transplantaci srdce v Polsku. Religa je rovněž název knižní biografie napsané u nás zatím neznámým polským spisovatelem Dariuszem Kortkem. Právě v ní se seznámíme s tímto pro Poláky „svatým“ mužem, který jejich zemi proslavil v lékařském oboru kardiologie. Na tři sta stranách textu doplněných autentickými černobílými fotografiemi se dozvíme zajímavé informace o prvních pokusech transplantace srdce, které proběhly v Americe, ale hlavně o těch, které provedl Religa v Polsku. Seznámíme se i s polským zdravotnickým systémem, se socialistickou atmosférou let osmdesátých, demokratickými změnami z let devadesátých a v neposlední řadě i se samotným Religou jako lékařem, politikem, a především člověkem.

Vůbec první transplantace srdce na světě proběhla v roce 1967 v Kapském městě, pacient však po 18 dnech zemřel. Historicky první transplantaci srdce v Polsku Religa odoperoval o 18 let později a veškeré podrobnosti o jejím průběhu i konečném výsledku poskytl tisku tak, jak se to naučil na své stáži v Americe.

Religy jsou plné noviny. Dává jeden rozhovor za druhým. Říká: "Uvědomoval jsem si, že touhle operací můžu pohřbit celou svoji kariéru. Ta operace se nemusela podařit, přišel dokonce okamžik, kdy jsem chtěl vycouvat. Objevil se pocit strachu, potřeba utéct. Naštěstí jsem ji překonal. Musel jsem to udělat, protože to byl jeden z důvodů, proč jsem do Zabrze přišel - abych mohl dělat transplantace." (Kortko, D. Religa)

V operacích polský lékař pokračoval dál – aktivně sháněl dárce, zprostředkoval vojenský letoun pro rychlý převoz dárcovského srdce a nemocným dával tolik potřebnou naději na prodloužení jejich životů. Na jeho kliniku v Zabrzi, kterou vybudoval, se sjížděly davy lidí, kteří stále ještě doufali. Jeho

lékařský tým pracoval neúnavně - od svých kolegů Religa požadoval stoprocentní nasazení a vražedné tempo a sám šel příkladem. Neuměl lidi odmítat a těžce se vypořádával se smrtí těch, kteří operaci nepřežili. A tak se stalo, že někdy přišel na řadu démon alkohol, který dopřával zapomnění...

Stres z této i dalších nevydařených operací odreagovává Religa pitím. Nijak se tím netají. „Když mi umřel jedenáctý pacient, vypil jsem na ex láhev koňaku,“ přiznává. Bochenek: "Stávalo se, že šel do své pracovny, zamkl se tam a druhý den ráno si mě zavolal." „Kurva, Bochenku, vidíš, v jakém jsem stavu?“ Viděl jsem to, a tak jsem mu navrhl: „Co kdybyste si trochu odpočinul?“ s tím ochotně souhlasil, protože nikdy neoperoval po alkoholu. "Máme naplánovaný tři operace, musíš to vzít za mě," říkal. (Kortko, D. Religa)

Pak Religa pracoval neúnavně dál a vystačil si s kofeinem a nikotinem. Známy byl svou skromností a odmítáním úplatků. Na své pacienty si vždy udělal čas a byl u nich oblíbený pro svou srdečnost, bezprostřednost a obrovské charisma, které zúročil nejen v době, kdy vstoupil do politiky, ale také při shánění peněz pro svou kliniku. Religa byl vizionář, který se snažil dosáhnout všeho, co si předsevzal. V kardiologii se mu to podařilo podstatně lépe než v politice, pro kterou byl příliš přímý a nediplomatický. On sám měl srdce na správném místě, i když jeho život správa byla odstrašující a pracovní nasazení neúnosné. Pro většinu Poláků zůstává „svatým“, přestože měl odvahu o sobě prohlašovat, že je ateista.

Kortkova biografie je napsaná svižně a čtivě. Ke slovu se v ní dostávají i Religovi kolegové lékaři, pacienti, manželka i děti. Ti všichni skládají kousek po kousku mozaiku jeho pestrého a inspirujícího života, který kardiochirurg zasvětil lidem a jejich srdcím. A tak se můžeme i my prostřednictvím této publikace nechat zavést do světa lékařů, kteří neúnavně bojují o naše životy a někdy za to platí i tím svým.

KORTKO, DARIUSZ. Religa: životní příběh nejslavnějšího kardiochirurga v době Solidarności. Hodkovičky: Pragma, 2016.

Kamila Fojtíková, oddělení pro dospělé

VÁNOCE PRO DĚTSKÉ ČTENÁŘE

Kdo by neměl rád prosinec a předvánoční čas, v němž se všichni, děti i dospělí, těší na dobu volna, klidu a rozjímání, zkrátka na Vánoce? Nejen o tomto období, ale i o celém adventu, zvycích, tradicích a pranostikách již vyšla spousta knih a ani tituly pro děti nejsou žádnou výjimkou. Podívejte se nyní společně s námi na ty nejzajímavější z nich, v nichž najdete nejen biblické příběhy, ale i vánoční pohádky.

STONE, JULIA. Bible. hledám..., ...už to mám! Praha: Česká biblická společnost, 2016.

Leporelo, které vypráví Ježíšův příběh i legendu o stvoření světa. Je spojeno s aktivitou pro děti v podobě hledání detailů ve velkém obrázku.

HARTMAN, BOB. Biblická podobenství pro děti. Praha: Česká biblická společnost, 2016.

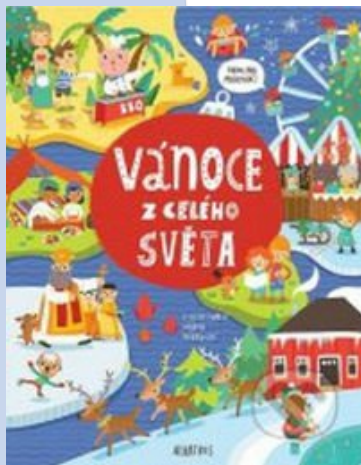
Ježíš vypráví prosté příběhy o obyčejných lidech tak, aby čtenáři pochopili jeho učení, skutky a moudrost. Kniha je určena nejen pro děti, ale i pro rodiče.

LLOYD-JONESOVÁ, SALLY. Bible vypráví o Ježíši: každý příběh v Bibli šeptá jeho jméno. Praha: Návrat domů, 2015.

Kniha vypráví biblické příběhy o vzniku světa, narození Ježíše a jeho putování a konání zázraků.

MEDKOVÁ, KAROLINA. Vánoce z celého světa. Praha: Albatros, 2015.

Holky, kluci, víte, jak se na Vánoce přenést do cizích zemí, jako třeba do Mexika, Japonska, Řecka nebo Německa? Že ne? Daniel a Šimon a hnědý labrador to umí a je to tak jednoduché! Stačí přece zatřást skleněnou koulí s velkým hradem, v níž sněží, a ona je přenesla tam, kam budou chtít, aby se mohli podívat, jak se v těchto zemích Vánoce slaví.

ČEMUS, OTAKAR. České Vánoce: koledy, říkanky, pranostiky. Praha: Fragment, 2015.

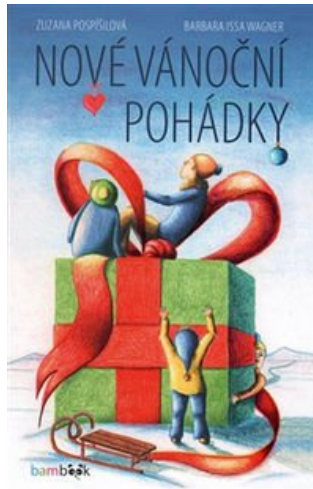
Z knihy autora Otakara Čemuse se mohou děti naučit spousta říkanek, básniček i koled a poznají pranostiky, které se vztahují k období vánočních svátků.

„Vánoční svátky, krásné a tajemné,
pohledy vlídné, milé a vzájemné.
Teplo je u krbu nebo jen u svíčky,
dlouhý byl celý rok, teď už je maličký.

Děti a stromeček, oči jak korálky -
copak nám Ježíšek přinese za dárky?
Byť by byl maličký, nejmenší na světě,
vykouzlí úsměvy na tvářích dítěte.“

(Čemus, O. České Vánoce: koledy, říkanky, pranostiky)

POSPÍŠILOVÁ, ZUZANA. Nové vánoční pohádky. Praha: Bambook, 2015.

V knize Zuzany Pospíšilové se odehrávají kouzelné příběhy dětí i zvířátek, které souvisí s dobou, kdy má chodit Ježíšek a nadělovat dárky. Co všechno se ale může stát, když se zloději rozhodnou vykácet les se stromečky, loupežníci zajmou a svážou Ježíška a tatínek nesežene vánoční stromeček, přestože zítra už jsou tady Vánoce? Nebojte, děti, vše samozřejmě dobře dopadne, vždyť přece v tomto období se

dějí zázraky, a proto mají dobro, láska a radost vždy největší váhu.

POSPÍŠILOVÁ, ZUZANA. Kouzelné vánoční sny. Praha: Bambook, 2015.

Sourozenci Váša, Nora a Cecilka se už těší na Vánoce. Cecilka se ve školce učí nové koledy, doma s maminkou společně pečou cukroví a uklízí... a všichni tři samozřejmě mají jako vždy spoustu otázek. Možná právě proto je v jejich snech začne provázet skřítek v bílém oblečení, s dlouhými bílými vousy a vysvětluje jim, že sníh se vyrábí ve vločkárně a padá díky rozhazovačům a že dárky se balí v balírně. Skřítek zná zkrátka odpovědi na mnoho všetečných dotazů. Zdají se sourozencům kouzelné sny proto, že první slabiky jejich jmen dávají dohromady slovo Vánoce? Nebo za to může vůně purpury?

„Budeme zpívat koledy! Ve školce jsme taky zpívali,“ rozhodla Cecilka. Všichni se rozesmáli. To proto, že se doma pokaždé muselo dělat to, co ve školce.

„To není špatný nápad,“ souhlasila maminka.

„A kterou jste se učili?“ byla zvědavá Nora.

„Potvoru,“ odpověděla bez váhání Cecilka.

„Cože?“ zeptala se udiveně maminka.

„Tu s tou potvorou,“ řekla Cecilka s vážnou tvář.

„Tak nám ji zazpívej,“ nabádala ji maminka s nadějí, že pak to pochopí.

Cecilka se pustila do zpívání: „Tiše a ochotně potvora na plotně voní...“ (Pospíšilová, Z. Kouzelné vánoční sny)

Zuzana Bludská a Miroslava Nevřelová, oddělení pro děti

JEŽÍŠEK NEBO SANTA CLAUS?

Nazdobený vánoční stromeček, betlém, zlaté prasátko, vánočka, kapr s bramborovým salátem, cukroví, koledy a samozřejmě Ježíšek, který přináší dárky, aby obdaroval děti i dospělé. Tak vypadají Vánoce, nejkrásnější svátky roku, ve většině našich domácností. Víte ale, jak se slaví Vánoce i jinde ve světě? Kdo nosí dárky a kam je ukrývá? Co všechno obsahuje slavnostní štědrovečerní hostina a jaké zvyky se dodržují? Vydejte se nyní s námi do různých koutů světa a poznejte Vánoce trochu jinak!

Austrálie

V prosinci, kdy se běžně těšíme na zasněžené Vánoce, stavění sněhuláků, koulování a lyžování, vrcholí v Austrálii léto. Vánoce Australané tráví společně na plážích a vánoční stromečky mají buď umělé nebo zasazené v květináčích. Hostina probíhá v podobě pikniku pod otevřeným nebem, při níž nechybí balonky, ovocné nápoje, lehká vychlazená piva a vína. K jídlu se podávají ovocné a zeleninové saláty a sladké dorty či zákusky. Jen ti největší gurmáni musí mít na stole nadívaného krocana s oblohou z pečených brambor a dýně. Australané doslova milují rozesílání vánočních gratulací a pohlednic, a dokonce soutěží, kdo se může pyšnit největším počtem obdržených blahopřání.

Bulharsko

V pravoslavném Bulharsku se Vánoce slaví až 6. ledna a pod nazdobený stromeček nosí dárky děda Koleda. Tradičním vánočním pokrmem je zde vepřové maso, čočka, fazole, rýže a zelí, které mohou být servírovány dle starého bulharského zvyku na podestýlce ze slámy, přikryté vyšívanou pokrývkou.

Finsko

Ve Finsku, zemi čarodějnic a nekonečně dlouhých ság, roznáší dárky velký Ukko s dlouhými bílými vousy až do pasu, červenou čepicí s rolničkou a stejnobarevným kabátkem. Věrný doprovod mu dělají veselí mužičci v pláštěnkách s bílou kožešinkou, kteří odnášejí zlobivé děti do ledového království. V žádné finské domácnosti nechybí majestátní jehličnatý strom, jehož špička se mnohdy opírá o strop pokoje. Děti i dospělí kolem něj tančí a zpívají a radují se z dárků. Na barevné ozdoby si Finové nepotrpí, stromky jsou tedy celé bílé, aby co nejvíce připomínaly zasněžené jehličnany v lese.

Francie

Francouzům nosí do bot a holínek za kamna či za krb Otec Vánoc a nadílka probíhá 24. prosince kolem deváté hodiny večerní. Předchází jí bohatá hostina, při níž si Francouzi dopřávají jen to nejlepší. Na venkově se jako předkrm podávají ústřice a bílé klobásy, ve městech pak hlemýždi a rybí polévka. Na štědrovečerním stole nesmí chybět pečený krocán s kaštanovou nádivkou, kuřata se zeleninovým salátem, ale také třeba pečená husa na divoko.

Francouzi nepohrdnou v tento sváteční den ani škeblemi, kaviárem, uzeným lososem nebo žabími stehýnkami. Ze sladkého se servíruje trufle z čokolády a datlí, koláč se smetanou nebo čokoládové salámy. Posledním dnem vánočního období je svátek Tří králů, na který maminky pečou dětem velký dort ozdobený korunou, do něhož se zapéká malá figurka černého krále. Ten, kdo ji ve svém kousku dortu najde, je vyhlášen čestným králem oslav.

Rusko

Množství křesťanských a lidových zvyků uvrhlo v Rusku téměř v zapomnění období následující po Velké říjnové revoluci. V současnosti slaví pravoslavné Vánoce většina ruských věřících podle juliánského kalendáře až 7. ledna. O slavnostní štědrovečerní večeři se objevují na stole bezmasé pokrmy a ryby, oblíbené jsou také vareniky, což jsou plněné taštičky z kynutého těsta, jejichž náplň se připravuje z brambor, rýže, zelí nebo hub. Tradičním jídlem je také nákyp s mandlemi, rozinkami, švestkami, mákem a cukrem. Dárky se nadělují ráno 7. ledna pod stromeček a děti věří, že jim je přivezl děda Mráz se Sněhurečkou. U jolky, jak bývá nazýván vánoční stromeček, se schází celá rodina, která tančí a zpívá. Na Nový rok se obvykle podává vepřová pečeně

Zdroj: cs.wikipedia.org

Děda Mráz se Sněhurečkou na ruské vánoční pohlednici.

s křenem nebo krocán s pohankou, ze sladkých dobrot je nejoblíbenější medový perník. Nechybí však ani slané zákusky, nakládané okurky nebo tradiční ruská pálenka.

Španělsko

Zpěvu, hudbě a tanci jsou zasvěceny oslavy Vánoc ve Španělsku. Jejich oblíbenou součástí jsou tzv. representacion, což jsou živé obrazy betléma před kostely. Ve všech koutech země vítají malého Ježíška nejen jesličkové scény a betlémy, ale také hudba, která zní ulicemi. Za zvuků tamburín nebo kytar se tančí na ulicích, v kavárnách, na náměstích i v kostelech lidové tance jako bolero a sevillana. O štědrodenní večeři se podává skopové maso se zeleninou, ovocem a vínem. Každý kraj připravuje své tradiční pochoutky, např. v Andalusii pečou hospodyňky kořeněné mandlové koláče s ovocem. Dárky se nenadělují podobně jako u nás, Španělé se obdarovávají proutěnými koši plnými nejrůznějších lahůdek, exotického ovoce a archivního vína. Na obvyklé dárky si děti musí počkat až do svátku Tří králů 6. ledna a nenaleznou je pod stromečkem, nýbrž v botě.

pokračování na následující straně

Švýcarsko

Každý z 26 švýcarských kantonů má své vlastní vánoční zvyky, jeden však mají společný – předvánoční úklid, z něhož se během staletí stala společenská událost. Uklízejí se schody, bílí se zdi, drátkují parkety, leští nábytek, vyklepávají pokrývky a luxují se koberce. Teprve tehdy, když je kompletní úklid hotový a vše září čistotou, mohou se postavit jesličky a stromeček. Ten je obvykle jen zasazený v květináči nebo vystřížený z papíru. O Štědrém dnu přichází tajemný kupec monsieur Chaland, obrovský panák s velkou hlavou, ústy i břichem, kterého rodiče většinou postaví za dveře dětského pokoje. Jakmile ho děti objeví, žadoní, aby jim dal malý dárek. Když však figurína neodpovídá, začnou ji tlouct, štípat a tahat, dokud se jim nepodaří ji roztrhnout a z jejího břicha se nevysypou oříšky, datle, fíky a jiné dobroty a drobné dárečky.

Švédsko

Oslavami "živého světla" jsou vánoční svátky ve Švédsku, proto v žádné domácnosti nesmí chybět třiramenný vánoční svícen se svíčkami. Stromeček se zdobí na Štědrý den a jednotlivé místnosti se kráší barevnými stuhami a smrkovými girlandami. Dárky nosí přihrblý trpasličí dědeček Jultombe s nosem připomínajícím bambulku, kterého doprovázejí trpasličí pomocníci Julnissar. Vánočním dárkům se pak ve Švédsku říká julklappa - původně se totiž do pokoje vhažovaly oknem a upozorňovalo se na ně klepáním (klappa) na okenní tabulku nebo na dveře. Švédové si potrpí na pečlivou úpravu vánočních dárků a balí je do krásných, často ručně malovaných papírů. Tradičním vánočním jídlem je vařená sušená treska v bílé omáčce, teplá šunka s hráškem a podává se také specialita v podobě vařených hnědých fazolí se slaninou, zapečených v cibuli. Na závěr večere přichází na řadu sladký rýžový nákyp se zapečenou mandlí pro štěstí.

Zdroj: pexels.com

V balení vánočních dárků jsou přeborníci Švédové.

USA

Američané jsou po celém světě známí svou oblibou ve zdobení příbytků, a to jak vevnitř, tak zvenčí. Ve světle barevných žárovek se pak o Štědrém dnu pořádají vánoční večírky. Mezi oblíbené zvyky patří zavěšení větvičky jmelí nebo cesmíny doprostřed pokoje, pod kterou se mohou

účastníci oslavy políbit. Hlavním vánočním pokrmem je pečený krocan s nádivkou, který se upravuje v chřestové omáčce a zavařenině a podává se s brambory. Na svátečně prostřeném stole nesmí chybět puding nebo tradiční americké ovocné koláče (pies) a vaječný koňak. Dárky v Americe roznáší 24. prosince Santa Claus, vášnivý kuřák s nezbytnou fajfkou naplněnou holandským tabákem, který přijíždí na saních s rolničkami, do kterých je zapraženo osm sobů s kouzelnými jmény. Santa Claus přichází neznám a nikdy nepoužívá dveře, nýbrž se spouští krbovým komínem. Většina dětí včas pro Santu přichystá malé pohoštění - sklenici mléka a talíř sušenek. Přitažlivý je pro většinu Američanů také Den díkůvzdání (Thanksgiving day), který každoročně připadá na čtvrtý listopadový čtvrtek a Američané si prostřednictvím něj připomínají události z počátku osídlování jejich země evropskými kolonisty. V tento den se schází celé rodinné klany, které si společně pochutnávají na dozlatova upečeném krocovi s kaštanovou nádivkou. Nesmí chybět ani vepřová žebírka, krevety, palice kukuřice uvařené ve slané vodě nebo opečené na grilu a na závěr sladký dýňový koláč.

Velká Británie

Vánoce začínají ve Velké Británii pro její obyvatele v okamžiku, kdy člen královské rodiny zažehne obrovskou vánoční jedli v Londýně na Trafalgarském náměstí. Hlavní svátek pak připadá na 25. prosince. O Vánocích za dětmi chodí sv. Mikuláš, který je zde známý pod jménem Santa Claus. Děti se na jeho příchod pečlivě připravují a do krbu nebo za okno zavěšují punčochy, aby jim do nich mohl v noci z 24. na 25. prosince nadělit drobné dárky a sladkosti. Nezbedníky trestá Santa Claus kousky uhlí, ohořelým dřevem nebo rašelinou. Santa sestupuje do anglických domovů komínem, proto oceňuje domy s tzv. sopouchy a jako první obdarovává děti kominíků. U prostřeného stolu se rodiny scházejí 25. prosince a společně hodují - dříve tradiční anglickou pečení nahradil za vlády krále Jakuba I. dozlatova upečený krocan s kaštanovou nádivkou. Na stole Angličanů nechybí ani sladké bochánky s kandovaným ovocem a samozřejmě puding, na jehož přípravu existuje obrovské množství receptů. Podle jednoho z nich se např. pravý britský puding připravuje z mletého a jemně ušlehaného masa. Tuto variantu pudingu si však v dnešní době dopřávají jen milovníci anglosaských tradic, většina Angličanů pak dává přednost vánočnímu pudingu, jehož základem jsou švestková povidla. V takovémto pudingu nechybí ani ovoce, mandle, ořechy nebo rozinky a každý puding má v sobě navíc zapečené malé tajemství, a to stříbrnou minci nebo náprstek pro štěstí.

Použitá literatura:

VAVŘINOVÁ, VALBURGA. Malá encyklopedie Vánoc. Praha: Libri, 2000.

Andrea Kopečková

KDYŽ SE ŘEKNE VÁNOCE...

Když se řekne Vánoce, většině dospělých se v první moment vybaví spíše než radost z dárků předvánoční stres, nakupování v přelidněných obchodech, úklid a hodiny strávené pečením cukroví. My v knihovně jsme se však nad Vánoci pokusily zamyslet jinak, mnohdy jsme se v paměti vrátily do dětských let, kdy jsme se na tyto svátky těšily již dlouhé měsíce dopředu, a rozhodly jsme se v prosincovém vydání zpravodaje podělit o naše nejhezčí či nejveselejší zážitky a vzpomínky spojené právě s tímto obdobím.

Moje babylonské Vánoce

A je to tady! Téměř přepadnu přes tašky s nákupem, když se ve výloze obchodu pohne figurína a začne rozvěšovat baňky a jiné vánoční dekorace. Jde samozřejmě o prodavačku z obchodu, ale ve všem tom kalupu jsem si to v první moment neuvědomila. Vždyť jsou vlastně Vánoce. Všeobecně nařízené období úsměvů, radosti a mnohdy až příliš předstíraného zájmu o druhé. Ne, že bych byla vyloženě antivánoční typ, ale vadí mi přehnaná ochota a laskavost tam, kde po zbytek roku běžně narážím na úšklebek a zavřené dveře.

„Ach jo, je to tu zas!“ povzdychnu si a zamyslím se, co to tedy znamená pro mě. Generální úklid to určitě nebude. Uklízím průběžně, tak to o svátcích nepřeháním, jelikož s prvním volnem to u nás stejně vypadá jak v zajateckém táboře. Patřím totiž ke šťastným jedincům. Obklopují mě lidé, kteří neváhají z velké dálky přijet jen na pár dní, aby byli součástí chaosu a velkolepého obžerství. Moje rodina se totiž rozprchla snad do všech koutů světa, přesto se vidíme častěji než někteří, co bydlí pár kilometrů od sebe. Ptáte se proč?

Člověk v životě zažije spoustu zajímavého, smutného, nemilého, ale zároveň motivujícího. Každý den nás někam něco posune. I naši rodinu zasáhlo několik bolestných ran. Člověk rázem padá na dno a ve všem se plácá. Záleží, jak rychle se dostane nahoru – pokud o to ovšem stojí. My se nahoru dostali - díky tomu, že jsme spolu. A Vánoce jsou přesně tím časem, kdy se opět sjíždí náš Babylon a my všichni jsme moc rádi, když můžeme pozorovat rostoucí děti, brblajícího dědu, hysterickou tetu pobíhající s utěrkou a dvěma psy v patách. Každoročně vzpomeneme i na ty, co tu měli sedět s námi a kteří jsou neodlučitelnou součástí toho všeho, protože je máme navždy v sobě.

Ale zpět do stále ještě předvánoční reality! Po příchodu domů, hned co zakopnu o jásaajícího psa, vyložím nákup, usedám ke kávě a plánuji. Kolik nás bude, kdo kde bude spát, co se bude vařit, co je potřeba koupit a kde na to vzít. Po zhodnocení následků spojených s vykradením banky a finálnímu zjištění, že je vlastně úplně jedno, že vše řeším až za ostrého provozu, se začínám těšit.

V duchu už vidím hromadu cestovních tašek, děti lítající kolem stromečku, dospělé, co brebentí nad vládnoucím chaosem kolem. A já? Já si to užívám. Jsem šťastná. Vidím

lidi, které mám ráda, kteří mě za nic nesoudí a berou mě takovou, jaká doopravdy jsem... A i přesto, že si můžou zaplatit ten nejdražší hotel v Přerově, skládají se u mě každoročně jeden přes druhého na pohovku. Při pohledu na prázdný hrníček od kávy si musím s úsměvem na tváři přiznat: „Jo, fakt už se těším na Vánoce!“

Prskavky stále zbožňuji

Před třemi lety, když jsme na Štědrý den rozsvěcovali vánoční stromeček, jsem ještě netušila, jaká vzpomínka mi zůstane napořád. Malé děti doma už nemám, ale vůně živého stromečku a síra z prskavek zkrátka ani tak nesmí chybět. Celý Štědrý den proběhl v klidu a v pohodě a také potěšení z dárků bylo veliké. I přesto mi stále ještě k té dokonalé vánoční atmosféře něco chybělo... Byly to prskavky! „Je to nutné?“ ozvalo se za mnou. „Ano, je!“ Po chvíli již natěšeně začínám první ze tří nachystaných prskavek a kochám se jiskřícími světýlky. Ale ouha - než

Zdroj: pixabay.com

vůbec stihnu prskavku pověsit na stromek, letí jedna jiskra přímo na světle béžovou sedačku a já nestíhám hasit. Pozdě... Od té doby zeje na sedačce černá propálená tečka velikosti špendlíkové hlavičky, která mi tuto velkolepou událost připomíná každý den. Letos již nebudu mít Vánoce s prskavkou u stromečku, ale v uctivé vzdálenosti někde na chodbě...

Prskavky ano, ale v dostatečné vzdálenosti!

Zmatený Ježíšek

Mám doma slušnou sbírku hrníčků, tzv. cibuláků, kterých není nikdy dost, a tak jsem se při rozbalování vánočního dárku od svého manžela zaradovala: „Že by se Ježíšek ve svém výběru konečně trefil?“ Ano, stal se vánoční zázrak, v balíčku byl skutečně pravý cibulák. Když jsem však hrníček otočila, já sot mě přešel - přes celou druhou polovinu se skvěl umělecky vyvedený nápis BABIČKA. Ano, pyšním se sice tímto titulem už několik let, ale nemusí to za mě hlásat právě cibulák, který jsem chtěla původně vystavit všem na očích! Náladu mi naštěstí vzápětí zlepšila hláška mé malé vnučky. Když s vypětím sil přeslabikovala onen „ostudný“ nápis, upřímně se podivila: „Babi, Ježíšek nemá vůbec rozum, copak ty jsi jeho babička? Měl tam napsat KOČKA nebo MILENKA!“ „Vidíš to, ty Ježíšku“, obrátila jsem se na manžela, „i to malé dítě ví, koho máš doma!“

pokračování na následující straně

Bertíkovy veselé Vánoce

Do rodiny mé kamarádky přibyl nový člen - štěně bordeauxské dogy jménem Bertík, které se vzrůstem nápadně blížilo synově velikosti. Byl ještě malé třicetkilové štěňátko, když synové Radek a Tomáš donutili tatínka, aby s nimi šel koupit pro Bertíka dárek. Rádovi se tím sice poněkud nabourala neochvějná víra v Ježíška, ale starší syn Tomáš mu diplomaticky vysvětlil, že Ježíšek přece nosí dárky dětem, a ne pejskům... Když došlo na Štědrý den na druhé kolo rozbalování dárků, byl už Bertík jako na trní. Cítil vůni jídla, cukroví i pryskyřice z krásné vánoční jedle. "Kdopak to tady má dárek?" smiluje se tedy po chvilce tatínek a dívá se vyzývavě na psa. "Bertík, Bertík!" ječí svorně synové. V tu chvíli Bertík vyrazí, smete ze stolu táč s cukrovím i zapálený svícen a vrhne se po dárku. Od povalené hořící svíčky chytne vánoční papír, který maminka pohotově uhasí zrovna rozlévaným šampaňským. Mezi tím však Bertík ještě stihne naklonit vánoční stromeček téměř do pravého úhlu a tatínkovi již proudí z nohy krev. Bertík se spokojeně válí s pískacím balonkem na koberečku nasáklým sektem, takže v okamžiku smrdí jako výpalna, a Tomáš konstatuje, že tržná rána na noze tatínka je zralá na šití. Než se hlava rodiny a synátor vrátili z nemocnice, stihl Bertík rozžvýkat balonek, čímž hrozilo nebezpečí, že spolkl pískací část. Na veterině, kde si za psovo ošetření naučtovali nehoráznou sváteční přírážku, se ale naštěstí zjistilo, že pískací část Bertík nespokl a operace v ceně malého ojetého vozu tedy nebude nutná. Takže krásné a veselé vánoční svátky všem!

Hurvínek musí viset u dveří!

Probouzím se v posteli a dlobám do spícího bratra, který má ještě půlnoc. Konečně je tady Štědrý den, ten nejbáječnější den v roce! Všude je tma a ticho, a tak se vrtím a těším se na to, co mi dnes Ježíšek přinese. Dopoledne táta usazuje stromek do stojanu - nejde to snadno a neobejde se to bez pár ostrých slov, ale to už s bráchou známe, a tak v tichosti vyčkáváme, kdy už konečně bude dvoumetrový smrk trůnit uprostřed obývacího pokoje. Prostorem se rozvine ona typická omamná vůně jehličí. My s bratrem otevíráme skříň a vyndáváme z ní vánoční kolekce a ozdoby a jdeme zdobit. Elektrické svíčky dáváme na stromek jako první. Musí se rozplést, rovnoměrně rozvěsit a vyzkoušet. Pěkně se u toho zapotíme, takže nedočkavě trháme obal první kolekce, protože po tomto výkonu se přece musíme odměnit! Čokoládové figurky v nás končí mrknutím oka a za chvíli k nim přibývají i kousky želé, která se na stromek už prostě nevešly. Máma zasahuje a trochu nás zkrátí, i když ani ona sama neodolá pokušení. Po roce se opět kocháme našimi oblíbenými baňkami a ozdobami a vzájemně se předbíláme, kam kterou zavěsíme. „Ten Hurvínek musí viset na straně u dveří, ale rampouch si dej, kam chceš!“ Dohadujeme se a strkáme, ale brácha vítězí, je větší, starší a silnější. Vrchol stromku zdobí třpytivou špičkou táta. Ještě zbývá rozvěsit řetězy a máme hotovo. Stromek svítí pestrými barvami díky různorodým sadám baněk a ještě pestřejšímu staniolu. Větvičky se

prohýbají pod čokoládou. S popíchanýma rukama nábožně kroužíme jako supi kolem stromku a kocháme se svým dílem. Jsme spokojení, příjemně unavení a přejedení. Zbývá přežít odpolední nudnou procházku městem, ve kterém není po sněhu ani památky, utkat se s kusem usmaženého kapra, ve kterém je zapíchnuo obrovské množství kostí, a pak už konečně nastane ten kouzelný štědrý večer...

I zdobení stromečku má svá přísná pravidla!

Babi a bramborový salát

Ráda vzpomínám, jak jsme na Štědrý den každoročně jezdili pro babičku do Kozlovic. Jednoho roku naše auto stávkovalo, tak jsem já coby 11-12letý vyslanec rodiny sedla na autobus a pro babi jela. Ta už mě očekávala i se zadělavací mísou plnou bramborového salátu. Narychlo jsme mísu zamotaly do babiččiny zástěry, protože autobus jel, jak se říká, na otočku. Jízda to byla parádní. Vrchovatou mísou salátu na klíně, babi vedle sebe a venku sníh! Dívaly jsme se s babičkou z autobusu na rozsvícená okna, za nimiž zářily nazdobené stromečky a svítily svíčky. Tenkrát jsem zažívala pocit naprostého klidu a toho, že je vše v pořádku a tak, jak má opravdu být...

Pečlivě ukrytý dárek

Vánoční čas mám ráda už od dětství – ten klid, pohodu, zdobení stromečku, úžasnou atmosféru plnou vůně vanilky, purpury a cukroví. Vzpomínám na Štědrý den, kdy rodiče již dokončují večeri, ale my s bratrem Pavlem ještě uzobáváme cukroví. Tatínek odchází do vedlejšího pokoje, odkud se za chvíli ozývá cinkání zvonečku. Všichni se s potěšením díváme na rozzářený stromeček a hromádky dárků. Podle pravidel rodiny nejdříve rozbaluje dárky ten nejmladší, tedy já. Až po mně přichází na řadu bratr a nakonec rodiče. V tom se Pavlík zachmuří a rodiče jsou na rozpacích: „Co to?“ Tu se na mě Pavel s údivem obrátí. „A od tebe letos nemám nic?“ V tu ránu vyskočím, vrhnu se ke své skrýši s poklady a začnu vytahovat své pečlivě zabalené dárky pro ostatní. I v mladém věku se holt zapomíná...

pokračování na následující straně

Nejhezčí vánoční dárek

Říká se, že Vánoce jsou svátky dětské radosti. Dárek není jen věc, která je vyjádřená peněžní hodnotou. Dárek je především osobní poselství pro někoho, koho máme rádi, a něco takového se přeci penězi vyjádřit nedá. Do každého dárku totiž vkládáme i sami sebe. A jaký byl můj nejkrásnější vánoční dárek, který jsem dostala? Byly to jednoznačně rozzářené oči a úsměv na tváři mého tehdy ročního syna při pohledu na rozsvícený vánoční stromek a zářící prskavky. I to je totiž dárek, a pro mne jeden z nejhezčích...

Vánoce pro děti

Své Vánoce z dětství mám spojené s příjemnou atmosférou, s vůní cukroví, s klidem a pohodou. Pamatuji si, jak nekonečný mi vždy připadal měsíc prosinec. V dětském pokoji visel nástěnný kalendář s posunovacím okénkem a já měla pocit, že se dny hrozně vlečou, že se Štědrého dne snad nikdy nedočkám. Každý rok jsem mamince pomáhala s pečením vánočního cukroví. Moc jsme se vždycky nasmály, když mě maminka musela odhánět od těsta, které jsem tak ráda ochutnávala.

Na Štědrý den dopoledne jsme s maminkou zdobily stromeček a přitom sledovaly naše oblíbené české pohádky. Někdy se ke zdobení připojili i tatínek s bratrem. Vůbec nevadilo, že stromeček byl umělý. Vždy byl krásně nazdobený a mně se moc líbil. Odpoledne jsem pomáhala se smažením řízků, vařením hovězí polévky a s přípravou našeho netypického bramborového salátu. Kapra jsme nemívali a nechyběl nám. Také si vzpomínám, že maminka balila dárky až na Štědrý den. Pamatuji si její siluetu za poloprůhlednými dveřmi ložnice a šustění balících papírů. Kolem páté hodiny jsme hezky oblečení usedali k štědrovečernímu stolu. Po dobrém jídle jsme se odebrali ke stromečku, pod kterým se snad zázrakem objevila spousta dárků. Já jsem měla to výsadní právo dárky rozdávat, a tak jsem je postupně odebírala zpod stromečku a podávala je členům rodiny. Dárky se u nás nerozbalovaly najednou a chaoticky, nýbrž pomalu a postupně. Po rozbalení všech dárků jsem často nevěděla, s čím si hrát dřív, ale z každého dárku jsem měla obrovskou radost.

Vánoce z mého dětství jsou spojeny jen s příjemnými zážitky, proto se i já snažím, aby mé děti měly z Vánoc vždy krásný pocit. Ne vždy se mi to bohužel stoprocentně daří, takže někdy děti vycítí mou nervozitu z toho, že nestíhám a že není všechno s předstihem hotovo. A rozbalování dárků na Štědrý den? To u nás nyní probíhá ve znamení netrpělivého škrábání papíru. Výsledek je však i po těch letech stejný, a to rozzářené oči našich dětí. A tak každý rok znovu a znovu chystáme výzdobu a dárky. I když se už na Vánoce sama tolik netěším, přece jen se nakonec nechám strhnout tou jejich zvláštní a kouzelnou atmosférou. Vždyť to všechno děláme hlavně pro děti...

Plápolající ozdoba

Každoročně si v předvánočním čase kupuji krásné svícny, které mi však od jisté doby slouží už jen jako vánoční

dekorace – vždyť je to na nich přece také napsané: "Jen pro dekorativní účely". Ačkoli je to každému zřejmě jasné, upřímně by mě zajímalo, kolik lidí toto doporučení opravdu dodržuje. Přírodní svícen je přece tak pěkný a co teprve, když se svíčka rozhoří... Před pár lety jsem si svícen tedy také zakoupila a samozřejmě svíčku během štědrovečerní večeře zapálila. Vždyť co by se mohlo stát - svíčku zapálím při večeři a jakmile dovečeříme, hned ji sfouknu. Posadili jsme se tedy k večeři a já slavnostně svíčku na svícnu zapálila. Jen co jsme dojedli, byli jsme celí natěšení na dárky a na pohádku. Zatímco si tak v klidu sedíme v obývacím pokoji, ucítím divný zápach a říkám si: „Hm, dneska je asi inverze a lidé v okolních rodinných domech zřejmě topí vším možným, tak to venku asi příliš čerstvý vzduch nebude.“ Za chvíli zápach cítím ještě silněji a v duchu nadávám, že je hrůza, co všechno dneska lidé v kamnech spalují. Po půl hodině je kouř cítit stále víc a já si opět říkám: "To je fakt divné, že je to je cítit až v bytě, vždyť jsem neotevírala nikde okno." Pro jistotu se jdu podívat do kuchyně. Jakmile otevřu dveře z obývacího pokoje do chodby, vidím, jak se z kuchyně valí mračna dýmu. Hned je mi jasné, že jsem svíčku nechala hořet... Rychle doběhnu ke stolu, na kterém již krásně plápolá nejen plamen svíčky, ale rovnou celý svícen. Hořící dekoraci pohotově chytím, hodím do dřezu a uhasím vodou z kohoutku. Zoufale se podívám na dřevěnou desku stolu spálenou na uhel. Celá kuchyně je plná dýmu, jelikož jehličí na svícnu spíše doutnalo, než hořelo. Větrali jsme ještě opravdu hodně dlouho... Od této doby přírodní svícen již rozhodně nezapalují.

Odpočinek uprostřed zimy

Vánoce jsou časem klidu a pohody, během něhož by se každý z nás měl na chvíli zastavit a vypnout od všech každodenních starostí. Vánoce pro mě představují zasloužené spočinutí uprostřed zimy. Každým rokem pro mě činí tyto svátky nezapomenutelné zejména setkání s mou nejbližší rodinou, posezení u jednoho stolu při sklence vína, společné pečení cukroví a trávení času u pohádek. Ráda dostávám malé věci od mých blízkých, které mi připomenou, že mě dotyční mají rádi, a sama je také ráda obdarovávám.

knihovnice Městské knihovny v Přerově

**TÝM PRACOVNÍKŮ MĚSTSKÉ KNIHOVNY V PŘEROVĚ
PŘEJE VŠEM ČTENÁŘŮM A UŽIVATELŮM KNIHOVNY
KRÁSNÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY PLNÉ POHODY A KLIDU
A DO NOVÉHO ROKU SPOUSTU ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ,
ŽIVOTNÍ SPOKOJENOSTI A PŘÍJEMNÝCH, NEJEN
ČTENÁŘSKÝCH ZÁŽITKŮ. TĚŠÍME SE NA VÁS
V ROCE 2017!**

KDE NÁS NAJDETE

Půjčovna pro dospělé, Žerotínovo nám. 36
tel.: 581 219 094 / 581 334 068, 724 534 108
e-mail: sluzby@knihovnaprerov.cz

Studovna, Žerotínovo nám. 36
tel.: 581 334 069, 724 534 108

e-mail: studovna@knihovnaprerov.cz

Hudební oddělení, Žerotínovo nám. 36
tel.: 581 334 062, 724 534 108

e-mail: hudebni@knihovnaprerov.cz

Půjčovna pro děti, Palackého 1
tel.: 581 334 076, 724 519 662

e-mail: deo@knihovnaprerov.cz

Pobočka Předmostí, Hranická 93/14
tel.: 581 334 079, 724 519 634

e-mail: predmosti@knihovnaprerov.cz

Pobočka Trávník, Trávník 30
tel.: 581 334 078, 724 519 639

e-mail: travnik@knihovnaprerov.cz

Pobočka Velká Dlážka, Velká Dlážka 44
tel.: 581 334 077, 724 519 658

e-mail: dlazka@knihovnaprerov.cz

KNIHOVNY V MÍSTNÍCH ČÁSTECH

Čekyně, Na Červenici 2/32, cekyne@knihovnaprerov.cz

Dluhonice, Náves 32, dluhonice@knihovnaprerov.cz

Henclov, Zakladatelů 69, henclov@knihovnaprerov.cz

Kozlovice, Grymovská 47, kozlovice@knihovnaprerov.cz

Lověšice, Mírová 16/18, lovesice@knihovnaprerov.cz

Lýsky, U Silnice 18/44, lysky@knihovnaprerov.cz

Penčice, Rohová 1/124, pencice@knihovnaprerov.cz

Újezdec, Hlavní 61, ujezdec@knihovnaprerov.cz

Vinary, Vinařská 5/18, vinary@knihovnaprerov.cz

Žeravice, Na Návsí 40/100, zeravice@knihovnaprerov.cz

ON-LINE SLUŽBY

MĚJTE PŘEHLED O STAVU SVÝCH VÝPŮJČEK!

Přes www stránky našich on-line katalogů můžete nejen sledovat své aktuální výpůjčky a termíny jejich vracení, ale můžete si je dokonce i sami prodloužit - vyhnete se tak veškerým sankčním poplatkům a upomínkám. On-line katalogy naleznete na těchto www stránkách:

Carmen carmen.knihovnaprerov.cz

LWWW katalog.knihovnaprerov.cz

Pro mobilní telefony s OS Android je k dispozici verze knihovního on-line katalogu SMARTkatalog 2. Tuto aplikaci si lze bezplatně stáhnout na Google Play.

VÁNOČNÍ PROVOZNÍ DOBA

Půjčovna pro dospělé, Žerotínovo nám. 36

24. - 26. 12. **ZAVŘENO**

27. - 30. 12. 8:00 - 18:00

31. 12. - 1. 1. **ZAVŘENO**

od 2. 1. 2017 běžná provozní doba na všech pracovištích
Městské knihovny v Přerově

Studovna, Žerotínovo nám. 36

24. - 26. 12. **ZAVŘENO**

27. - 30. 12. 8:00 - 12:00, 13:00 - 18:00

31. 12. - 1. 1. **ZAVŘENO**

Čítárna a hudební oddělení, Žerotínovo nám. 36

24. - 26. 12. **ZAVŘENO**

27. - 30. 12. 8:00 - 18:00

31. 12. - 1. 1. **ZAVŘENO**

Oddělení pro děti a mládež, Palackého 1

24. - 26. 12. **ZAVŘENO**

27. 12. 12:00 - 17:00

28. 12. **ZAVŘENO**

29. 12. 12:00 - 17:00

30. 12. 9:00 - 11:00, 12:00 - 16:00

31. 12. - 1. 1. **ZAVŘENO**

Pobočka Předmostí, Hranická 93/14

24. - 26. 12. **ZAVŘENO**

27. 12. 12:30 - 17:00

28. 12. **ZAVŘENO**

29. 12. 9:00 - 11:30, 12:30 - 17:00

30. 12. - 1. 1. **ZAVŘENO**

Pobočka Trávník 30

24. - 26. 12. **ZAVŘENO**

27. 12. 12:30 - 17:00

28. 12. **ZAVŘENO**

29. 12. 9:00 - 12:00, 13:00 - 17:30

30. 12. 9:00 - 11:30, 12:30 - 16:00

31. 12. - 1. 1. **ZAVŘENO**

Pobočka Velká Dlážka 44

24. - 26. 12. **ZAVŘENO**

27. 12. 9:00 - 11:30, 12:30 - 17:30

28. 12. **ZAVŘENO**

29. 12. 9:00 - 11:30, 12:30 - 17:30

30. 12. 12:00 - 16:00

31. 12. - 1. 1. **ZAVŘENO**

Zpravodaj Městské knihovny v Přerově, příspěvkové organizace - vychází jednou za měsíc, vydává Městská knihovna v Přerově, Žerotínovo nám. 36, 750 02 Přerov, tel.: 581 334 060, 724 534 108, e-mail: zpravodaj@knihovnaprerov.cz, web: www.knihovnaprerov.cz. Redakce, grafická úprava a korektury: Andrea Kopečková.